

Sygnatura akt I C 448/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Konin, dnia 30-07-2021 r.

Sąd Rejonowy w Koninie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: sędzia Daniel Adamczyk

po rozpoznaniu w dniu 30-07-2021 r. w Koninie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko R. S.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 1110 zł (tysiąc sto dziesięć złotych) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 05.10.2019 r. do dnia zapłaty;
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie;
3. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 387 zł (trzysta osiemdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia uprawomocnienia się wyroku do dnia zapłaty.

sędzia Daniel Adamczyk

Sygn. akt I C 448/20

UZASADNIENIE

M. K. wniosła o zasądzenie od R. S. kwoty 1110 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 28.09.2019r. do dnia zapłaty oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwu wskazała, że jako konsument zakupiła od pozwanego umywalkę wraz szafką pod umywalkę, które okazały się wadliwe. Złożyła reklamację, której pozwany nie uznał. Odesłała wadliwy towar. Obecnie dochodzi zwrotu ceny towaru 990 zł i 120 zł kosztów zwrotu towaru.

Pozwany R. S. wniósł o oddalenie powództwa i obciążenie powódki kosztami postępowania. W uzasadnieniu swego stanowiska podał, że towar był wolny od wad i właściwie zabezpieczony do przesyłki. W jego ocenie odpowiedzialność za ewentualne uszkodzenie towaru ponosi przewoźnik bądź powódka. Powódka odebrała towar bez zastrzeżeń i trzymała go w swym magazynie sklepowym, gdzie mógł ulec uszkodzeniu. Nie złożyła także oświadczenia o odstąpieniu od umowy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.01.2019. M. K. zakupiła przez Internet od PPUH (...) s.c., której współnikami są R. S. i M. S. szafkę pod umywalkę oraz umywalkę koloru czarnego wraz syfonem za kwotę łączną 990 zł, w tym 70 zł to koszt przesyłki kurierskiej. Termin realizacji zamówienia wynosił około 4 tygodnie.

Dowód: okoliczności bezsporne, zamówienie – k. 9, e-mail firmy pozwanego – k. 10, faktura VAT – k. 11

W dniu 25 lutego 2019r. przesyłka dotarła do miejsca przeznaczenia, czyli sklepu prowadzonego przez powódkę. Dostarczył ją listonosz z Poczty Polskiej przez usługę (...). Po rozpakowaniu bez obecności listonosza okazało się że szafka i umywalka są uszkodzone. Powgniatane były narożniki szafki, wyrwane prowadnice, uszkodzony narożnik umywalki, który był wykruszony. Powódka zadzwoniła do sprzedawcy, informując o tym fakcie. Na jego polecenie sporządziła protokół szkody, zadzwoniła do listonosza, który zabrał protokół, ale nie chciał brać na siebie odpowiedzialności, wskazując, że towar został odebrany.

Kolejnego dnia powódka złożyła reklamację, podając, że przesyłka była źle zabezpieczona przez sprzedającego i dodatkowo źle transportowana. Umywalka była porysowana, dwa narożniki były uszkodzone. Z kolei szafka była popękana i porysowana. W załączeniu powódka przesała zdjęcia otrzymanych przedmiotów. Powódka próbowała złożyć reklamację u kuriera, ale okazało się to niemożliwe z uwagi na brak widocznych uszkodzeń opakowań. W efekcie powódka zażądała od sprzedawcy wymiany towaru na nowy w terminie 7 dni lub zwrotu zapłaconych pieniędzy.

Dowód: reklamacja – k. 13v-14, zeznania A. K. (1) – k. 76v, J. K. – k. 76v, A. W. – k. 104-108, A. K. (2) – k. 110-113, zeznania powódki – k. 77

W odpowiedzi sprzedawca w dniu 28.02.2019r. podał, że zdjęcia wskazują, że opakowania obu przesyłek są uszkodzone, a towar był ubezpieczony na czas transportu. Poprosił o przygotowanie towaru do zwrotu w celu przeprowadzenia procesu reklamacyjnego. W dniu 04.03.2019r. powódka napisała do sprzedawcy z zapytaniem kiedy reklamowany towar zostanie odebrany oraz że zgadza się by dopłacić 50 zł za wysyłkę paletową. W dniu 06.03.2019r. wysłała kolejną wiadomość, że w związku z brakiem informacji odnośnie reklamacji tego dnia odesłała przesyłkę, prosząc o zwrot środków na wskazany rachunek bankowy. Za przesyłkę zwrotną powódka zapłaciła 120 zł. Pozwany odebrał ją 11.03.2019r. Tego samego dnia pozwany poinformował powódkę o negatywnym rozparzeniu jej reklamacji, wskazując, że nie jest w stanie ustalić kiedy powstało uszkodzenie z uwagi na brak protokołu reklamacyjnego sporządzonego wraz z kurierem. Do czasu wysyłki towar zapakowany pozostawał w sklepie powódki, w miejscu niedostępnym dla klientów.

Dowód: opisane e-maile – k. 15-18, 19v, protokół ustalenia stanu przesyłki – k. 19, zeznania A. K. (1) – k. 76v, J. K. – k. 76v, A. W. – k. 104-108, A. K. (2) – k. 110-113, zeznania powódki – k. 77

W dniu 25.02.2019r. powódka sporządziła protokół na wyraźne żądanie sprzedawcy i dostarczony przez listonosza na pocztę. Poczta odmówiła podpisania tego protokołu, gdyż w jej ocenie nie było widać zewnętrznych uszkodzeń przesyłki.

Dowód: opisany protokół – k. 21, zeznania powódki – k. 77

Pismem z 11.03.2019r. powódka zwróciła się do (...) w Ś. z reklamacją przesyłek dotyczących towarów objętych pozwem. W odpowiedzi pismem z 11.04.2019r. Poczta Polska S.A. uznała reklamację za nieuzasadnioną. Wskazano, że przesyłkę dostarczono w stanie dobrym, bez dostępu do zawartości i bez śladów uszkodzenia. Przesyłka nie miała wykupionej usługi „ostrożnie”. Wskazano, że do uszkodzenia przesyłki mogło dojść ze względu na zastosowanie niewystarczającego jej zabezpieczenia, które nie chroniło należycie przesyłanej zawartości przed skutkami transportu. Opakowanie winno gwarantować bezpieczeństwo zawartości. Kolejna wymiana korespondencji z przewoźnikiem nie doprowadziła do zmiany jego stanowiska.

Dowód: dokumentacja fotograficzna stanu przesyłki – k. 23-30, opisane pismo z 11.03.2019r. – k. 31, pismo Poczty Polskiej SA z 11.04.2019r. – k. 31v-32, pismo powódki z 17.04.2019r. – k. 34, pismo Poczty Polskiej SA z 08.05.2019r. – k. 35

Inni klienci wystawiali firmie pozwanego wielokrotnie negatywne komentarze, albowiem nie byli zadowoleni z jakości dostarczanych towarów oraz obsługi reklamacyjnej.

Dowód: wydruki internetowych komentarzy – k. 90-97

Pismem z 12.09.2019r. odebranych 20.09.2019r. powódka wezwała pozwanego zapłaty kwoty objętej pozwem w terminie 7 dni.

Dowód: opisane pismo – k. 36, śledzenie przesyłek – k. 37v

Sąd dał wiarę wskazanym w ustaleniach stanu faktycznego dokumentom, gdyż ich autentyczność i treść nie była kwestionowana przez strony, a Sąd nie dopatrzył się powodów by czynić to z urzędu.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków A. K. (1), J. K., A. W., A. K. (2) i powódki, albowiem były jasne, spójne, logiczne, konsekwencje, korespondowały wzajemnie ze sobą oraz ze sporządzonymi przez powódkę pismami kierowanymi do sprzedawcy.

Zeznania pozwanego nie wniosły niczego istotnego w zakresie stanu faktycznego, gdyż przedstawiały głównie jego stanowisko odnośnie reklamacji i kwestii prawnych i stanowiły polemikę ze stanowiskiem strony przeciwnej. W zakresie braku wad w dacie wysyłki sąd nie dał im wiary, albowiem z jednej strony pozwany wskazał, że w jego ocenie do uszkodzeń nie doszło podczas transportu, towar został on prawidłowo zabezpieczony, podczas gdy z pozostałego osobowego materiału dowodowego wynika, że towar dotarł z wieloma wadami fizycznymi, o czym powódka niemal natychmiast poinformowała sprzedawcę.

Sąd oddalił wniosek pozwanego o przesłuchanie świadka M. S., albowiem wniosek ten był z jednej strony spóźniony (zgłoszony blisko rok po wytoczeniu powództwa), zgłoszony już po zeznaniach stron, a nadto dotyczył okoliczności rozpoznania reklamacji powódki, które były przez pozwanego podawane w zeznaniach i opisywane w składanych pismach procesowych. Zeznania tego świadka miały dotyczyć bardziej procedury reklamacyjnej, aniżeli okoliczności faktycznych, skoro pozwany sam wskazywał, że to on odpowiada za wydanie towaru, a M. S. za reklamacje, a tym samym wniosek zmierzał jedynie do zbędnego przedłużenia postępowania i był nieistotny dla rozstrzygnięcia (art. 235² § 1 pkt 2 i 5 kpc).

Sąd zważył, co następuje:

Żądanie powódki okazało się uzasadnione prawie w całości.

Powódka domagała się zwrotu zapłaconej ceny oraz kosztów zwrotu uszkodzonego towaru.

Mając powyższe na uwadze sąd rozpatrywał żądanie powoda przez pryzmat przepisów dotyczących wad rzeczy sprzedanej konsumentowi.

Zgodnie z art. 535 k.c. przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić cenę.

Zgodnie z art. 556 § 1 kc sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia).

Art. 556¹ k.c.

§ 1. Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli:

1) nie ma właściwości, które rzecz tego rodzaju powinna mieć ze względu na cel w umowie oznaczony albo wynikający z okoliczności lub przeznaczenia;

2) nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, w tym przedstawiając próbkę lub wzór;

3) nie nadaje się do celu, o którym kupujący poinformował sprzedawcę przy zawarciu umowy, a sprzedawca nie zgłosił zastrzeżenia co do takiego jej przeznaczenia;

4) została kupującemu wydana w stanie niezupełnym.

§ 2. Jeżeli kupującym jest konsument, na równi z zapewnieniem sprzedawcy traktuje się publiczne zapewnienia producenta lub jego przedstawiciela, osoby, która wprowadza rzecz do obrotu w zakresie swojej działalności gospodarczej, oraz osoby, która przez umieszczenie na rzeczy sprzedanej swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego przedstawia się jako producent.

§ 3. Rzecz sprzedana ma wadę fizyczną także w razie nieprawidłowego jej zamontowania i uruchomienia, jeżeli czynności te zostały wykonane przez sprzedawcę lub osobę trzecią, za którą sprzedawca ponosi odpowiedzialność, albo przez kupującego, który postąpił według instrukcji otrzymanej od sprzedawcy.

Art. 556² k.c.

Jeżeli kupującym jest konsument, a wada fizyczna została stwierdzona przed upływem roku od dnia wydania rzeczy sprzedanej, domniemywa się, że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego.

Sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili zawarcia umowy (art. 557 § 1 kc). Zgodnie z kolei z art. 557 § 2 k.c. gdy przedmiotem sprzedaży są rzeczy oznaczone tylko co do gatunku albo rzeczy mające powstać w przyszłości, sprzedawca jest zwolniony od odpowiedzialności z tytułu rękojmi, jeżeli kupujący wiedział o wadzie w chwili wydania rzeczy. Przepisu tego nie stosuje się, gdy kupującym jest konsument.

W przypadku zaistnienia wady uprawnienia kupującego określa art. 560 k.c.:

§ 1. Jeżeli rzecz sprzedana ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązкови wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

§ 2. Jeżeli kupującym jest konsument, może zamiast zaproponowanego przez sprzedawcę usunięcia wady żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo zamiast wymiany rzeczy żądać usunięcia wady, chyba że doprowadzenie rzeczy do zgodności z umową w sposób wybrany przez kupującego jest niemożliwe albo wymagałoby nadmiernych kosztów w porównaniu ze sposobem proponowanym przez sprzedawcę. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość rzeczy wolnej od wad, rodzaj i znaczenie stwierdzonej wady, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie narażałby kupującego inny sposób zaspokojenia.

§ 3. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

§ 4. Kupujący nie może odstąpić od umowy, jeżeli wada jest nieistotna.

rzeczy sprzedanej.

Art. 561³ k.c.

Z zastrzeżeniem art. 561¹ § 2 i 3 koszty wymiany lub naprawy ponosi sprzedawca. W szczególności obejmuje to koszty demontażu i dostarczenia rzeczy, robocizny, materiałów oraz ponownego zamontowania i uruchomienia.

Art. 568 k.c.

§ 1. Sprzedawca odpowiada z tytułu rękojmi, jeżeli wada fizyczna zostanie stwierdzona przed upływem dwóch lat, a gdy chodzi o wady nieruchomości - przed upływem pięciu lat od dnia wydania rzeczy kupującemu. Jeżeli kupującym jest konsument a przedmiotem sprzedaży jest używana rzecz ruchoma, odpowiedzialność sprzedawcy może zostać ograniczona, nie mniej niż do roku od dnia wydania rzeczy kupującemu.

§ 2. Roszczenie o usunięcie wady lub wymianę rzeczy sprzedanej na wolną od wad przedawnia się z upływem roku, licząc od dnia stwierdzenia wady. Jeżeli kupującym jest konsument, bieg terminu przedawnienia nie może zakończyć się przed upływem terminów określonych w § 1 zdanie pierwsze.

§ 3. W terminach określonych w § 2 kupujący może złożyć oświadczenie o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej. Jeżeli kupujący żądał wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady, bieg terminu do złożenia oświadczenia o odstąpieniu od umowy albo obniżeniu ceny rozpoczyna się z chwilą bezskutecznego upływu terminu do wymiany rzeczy lub usunięcia wady.

§ 4. W razie dochodzenia przed sądem albo sądem polubownym jednego z uprawnień z tytułu rękojmi termin do wykonania innych uprawnień, przysługujących kupującemu z tego tytułu, ulega zawieszeniu do czasu prawomocnego zakończenia postępowania.

§ 5. Przepis § 4 stosuje się odpowiednio do postępowania mediacyjnego, przy czym termin do wykonania innych uprawnień z tytułu rękojmi, przysługujących kupującemu, zaczyna biec od dnia odmowy przez sąd zatwierdzenia ugody zawartej przed mediatorem lub bezskutecznego zakończenia mediacji.

§ 6. Upływ terminu do stwierdzenia wady nie wyłącza wykonania uprawnień z tytułu rękojmi, jeżeli sprzedawca wadę podstępnie zataił.

Art. 545 k.c.

§ 1. Sposób wydania i odebrania rzeczy sprzedanej powinien zapewnić jej całość i nienaruszalność; w szczególności sposób opakowania i przewozu powinien odpowiadać właściwościom rzeczy.

§ 2. W razie przesłania rzeczy sprzedanej na miejsce przeznaczenia za pośrednictwem przewoźnika, kupujący obowiązany jest zbadać przesyłkę w czasie i w sposób przyjęty przy przesyłkach tego rodzaju; jeżeli stwierdził, że w czasie przewozu nastąpił ubytek lub uszkodzenie rzeczy, obowiązany jest dokonać wszelkich czynności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności przewoźnika.

Odpowiedzialność za wady fizyczne rzeczy nie uchybia przepisom o obowiązku naprawienia szkody na zasadach ogólnych (art. 471 k.c.).

Z powyższego wynika, że odpowiedzialność z tytułu rękojmi jest ukształtowana surowiej aniżeli odpowiedzialność z art. 471 kc i następne. Jest to bowiem odpowiedzialność **o charakterze absolutnym, niezależna od winy sprzedawcy**, czy też osób, którymi się posługuje przy wykonaniu zobowiązania, a nawet niezależna od wykazania szkody wynikającej ze świadczenia rzeczy wadliwej. Ponadto jest to odpowiedzialność niezależna od wiedzy sprzedawcy o istnieniu wady, a podstępne zatajenie przez niego wady prowadzi jedynie do dalszego zaostrzenia odpowiedzialności – wobec powyższego w doktrynie przyjmuje się, że jest to odpowiedzialność oparta na zasadzie ryzyka (vide Komentarz do Kodeksu cywilnego, tom II, C.H. Beck, Warszawa 2005, s. 244, uchwała SN z 30.05.1996r. w sprawie o sygn akt III CZP 42/96, PPH 1997, nr 1 , poz. 29).

Z powyższego wynika, że jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną:

1) kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy (art. 560 § 1);

2) kupujący może żądać wymiany rzeczy na wolną od wad albo **usunięcia wady** (art. 561 § 1).

Wybór konkretnego uprawnienia należy co do zasady do kupującego. Obniżenie ceny czy odstąpienie od umowy nie jest jednak dopuszczalne, jeżeli sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Skuteczność działań sprzedawcy w tym zakresie oceniana musi być z zastosowaniem kryterium niezwłocznej (bez nieuzasadnionej zwłoki) wymiany rzeczy na wolną od wad lub niezwłocznego usunięcia wady (a nie niezwłocznego oświadczenia o gotowości wymiany lub naprawy) oraz kryterium stopnia niedogodności dla kupującego. Uprawnienie sprzedawcy do udaremnienia odstąpienia od umowy może być przez niego wykonane jeden raz. Uregulowanie to nie będzie miało zastosowania w przypadkach, gdy:

- 1) rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę;
- 2) sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Odstąpienie od umowy nie jest ponadto dopuszczalne, jeżeli wada rzeczy jest nieistotna (art. 560 § 4).

Dokonując subsumcji powyżej przytoczonych przepisów na grunt niniejszej sprawy, w ocenie sądu niewątpliwe jest, iż pozwany dokonał sprzedaży powodce wadliwej szafki pod umywalkę i umywalki. Wadliwość rzeczy nie była w istocie kwestionowana przez pozwanego. Ten wskazywał, że wady rzeczy powstały po dacie nadania przez niego przesyłki tj. w trakcie transportu, bądź po odebraniu towaru przez powódkę. Stał na stanowisku, że nadał rzeczy wolne od wad.

Zebrany materiał dowodowy wskazuje, że przedmiot sprzedaży dotarł do powódki z wadami istotnymi. Powgniatane były narożniki szafki, wyrwane prowadnice, uszkodzony narożnik umywalki, który był wykruszony. Istotność wady nie była sporna, gdyż były one tego rodzaju, że przy wiedzy o ich występowaniu konsument nie dokonałby w ogóle zakupu.

Wady zostały stwierdzone w dniu dostarczenia towaru i wówczas powódka od razu poinformowała o nich sprzedawcę telefonicznie, a następnie przez e-maile. W takim wypadku ma zastosowanie domniemanie z art. 556² k.c., że wada lub jej przyczyna istniała w chwili przejścia niebezpieczeństwa na kupującego. Brak dowodu by wada powstała po odebraniu towaru przez powódkę. Konsument nie wiedział o wadzie w dacie zakupu i nie akceptował jej. Powódka skorzystała z uprawnień z tytułu rękojmi i złożyła reklamację, w której wprost domagała się wymiany towaru na nowy lub zwrotu pieniędzy. Mimo początkowych zapewnień sprzedawca nie odebrał towaru, stąd powódka odesłała go na własny koszt. Reklamacji pozwany nie uznał, zasłaniając się rzekomymi kwestiami formalnymi wynikającymi głównie z jego regulaminu. W tej sytuacji powódka pierwotnie podjęła próby ustalenia odpowiedzialności przewoźnika, a po ich negatywnym skutku zażądała od sprzedawcy zwrotu pieniędzy. Żądanie w takiej sytuacji zwrotu pieniędzy pismem z 12.09.2019r. za uprzednim zwrotem towaru jest jednoznaczne z odstąpieniem od umowy sprzedaży, a zatem skorzystaniem z uprawnienia wskazanego w art. 560 § 1 k.c. Konsekwencją jest zwrot wzajemnych świadczeń i poniesionych przez konsumenta kosztów.

Wedle pozwanego jest on zwolniony z odpowiedzialności z uwagi na treść art. 545 § 2 k.c. oraz zapisy regulaminu jego sklepu. Nie wykazał jednak, że kupująca nie zbadała rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy przesyłkach tego rodzaju. Należy podkreślić, że zapisy ustawy mają pierwszeństwo przed zapisami regulaminu sklepu sprzedawcy, który nie jest źródłem prawa. Towar był w dwóch paczkach, które zostały przywiezione do powódki przez listonosza. Zostały one otwarte przy świadkach i od razu stwierdzono wady. Nie wiadomo kiedy wady te powstały, ale z materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że powstały przed datą doręczenia towaru odbiorcy. Pozwany poza zaprzeczeniem nie wykazał by było inaczej. Trudno oczekiwać by odbiorca każdorazowo otwierał paczkę przy kurierze czy listonoszu. Z doświadczenia życiowego wynika, że otwarcie następuje zwykle później. Co więcej, to na polecenie sprzedawcy powódka zgłosiła reklamację przewoźnikowi w celu ustalenia czy ma miejsce jego odpowiedzialności. Ten odmówił uznania roszczenia, obarczając winą nadawcę przesyłki, który wedle niego niewłaściwie ją zabezpieczył, a zgodnie z art. 545 § 1 k.c. sposób opakowania i przewozu powinien odpowiadać właściwościom rzeczy. Nie sposób wymagać od konsumenta w okolicznościach zwykłego obrotu większej miary staranności. Należy pamiętać, że powódka zakupiła towar na odległość i tym samym pozostawała w zaufaniu do sprzedawcy, któremu zapłaciła wcześniej cenę i koszt kuriera. Pozwany z jednej strony obarczał winą przewoźnika, a z drugiej w czasie zeznań wskazał, że w jego ocenie do uszkodzeń rzeczy nie doszło podczas transportu (k. 120).

Reasumując, powódka jako konsument otrzymała rzeczy z istotnymi wadami fizycznymi. Na polecenie sprzedawcy wykonała wszystkie czynności mające na celu ustalenie czy odpowiedzialność za to nie ponosi przewoźnik. Po odmowie przyjęcia takiej odpowiedzialności, zwróciła się o zwrot ceny i kosztów kuriera, uprzednio zwracając towar, a tym samym odstąpiła od umowy sprzedaży. Pozwany nie przełamał domniemania dotyczącego wad fizycznych rzeczy.

W takiej sytuacji odstąpienie od umowy sprzedaży było prawidłowe, co przesądzało o zasadności zwrotu ceny za zakupiony towar wraz kosztem kuriera i zwrotu towaru sprzedawcy. Ten ostatni koszt był uzasadniony i wynikał z opieszałości pozwanego.

Zgodnie z art. 864 k.c. z zobowiązania spółki cywilnej wspólnicy są odpowiedzialni solidarnie. Solidarność zobowiązania nie stwarza współuczestnictwa koniecznego dłużników, ponieważ istota solidarności biernej polega na tym, że każdy z dłużników zobowiązany jest wobec wierzyciela do spełnienia całego świadczenia, tak jakby był jedynym dłużnikiem, a wierzyciel może – według swego wyboru – żądać spełnienia całości lub części świadczenia od wszystkich dłużników łącznie, od kilku z nich lub od każdego z osobna. Brak podstaw do przyjęcia między współnikami spółki cywilnej współuczestnictwa jednolitego (art. 73 § 2 KPC; post. SN z 18.9.2013 r., V CNP 84/12, Legalis).

Mając powyższe na uwadze, na podstawie w/w przepisów, odstąpienie od umowy sprzedaży było skuteczne, a żądanie powódki było uzasadnione co do całości kwoty 1110 zł (990 zł + 120 zł). Jeżeli pozwany ubezpieczył przesyłkę możliwe jest wykonanie przez niego praw z tej umowy.

Co do odsetek ustawowych za opóźnienie sąd przyjął za uzasadnione ich żądanie od zasądzonej w pkt 1 kwoty od dnia 05.10.2019r. do dnia zapłaty. Wezwanie do zapłaty doręczono pozwanemu 20.09.2019r. z terminem 7 dni z zapłatą, który jednak w ocenie sądu był zbyt krótki w okolicznościach sprawy i zgodnie z art. 455 k.c. jako niezwłoczny winien wynieść 14 dni, stąd odsetki zasądzono od dnia następnego. Żądanie odsetek wcześniejszych oddalono.

Podstawą prawną zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie był art. 481 §1 kc.

Pozwany przegrał proces w całości co do kwoty głównej, stąd na podstawie art. 98 § 1 kpc obciążono go w całości kosztami procesu powódki, na które złożyło się 100 zł opłaty od pozwu, 270 zł kosztów zastępstwa procesowego w wysokości stawki minimalnej (§ 2 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych - Dz.U. z 2018r. poz. 265.), łącznie 387 zł. O odsetkach od tej kwoty orzeczono na podstawie art. 98 § 1¹ kpc.

sędzia Daniel Adamczyk